

אבישי חורי

אכזבת מלאך

תמונת מחזור גן נחליאלי התשנ"ה

בְּכָל אִישׁוֹן שֶׁל יֶלֶד יֵשׁ קֶרֶט וְעִזּוּעַ. הַדְּבָרִים הַמִּתְגַּלִּים.

וְדַאי יָכְלוּ רְאִשֵּׁינוּ לְהַשְׁמֵר, מוֹגְנִים בְּפִנֵּת הָרוֹפֵא,
דְּגִים רְסִיסי דְּמִיּוֹן מִשְׁמֶלֶת הַיִּלְדָּה הַיָּפָה,
אֲחוּזֵי טֹהַר בְּעֵינַיִם,
עוֹד לֹא נִפְקָחִים לַמַּחְלָה.

וְדַאי יָכְלוּ יְדֵינוּ הַקְּטָנוֹת לְהַזְהֵר
כְּשֶׁסָּרְקוּ רֹאשׁ בְּבֶה, וְלֹא לְהוֹדֵעַ
לְקִשְׁרִים שֶׁשֶּׁשֶּׁר, לְבָגֵד הַנִּקְרָע,
לְשִׁבְרֵירוֹת הַצֹּאֵר
לְשִׁקֵּט הַנִּפְרָע.

וְדַאי הָיָה רִגְעַ שְׂיִכְלָנוּ לְעֶצֶר. וְדַאי.
אֲבָל יֶלְדִּים הָיִינוּ וְלֹא יָדַעְנוּ מָה עֵתִיד הָרוֹפֵא לְגֹזֵר.

לָכֵן בְּכָל דּוֹר וְדוֹר חֵיב אָדָם
לְרֹאוֹת עֶצְמוֹ
כִּאֲלוֹ לֹא עֲזָבָה אֶת עֵינָיו הַחֲלִימָה

כִּאֲלוֹ עֵדִין אֵינָנו
חַיִּיו

כִּאֲלוֹ עוֹדְנוּ אוֹסֵף צְנוּכָרִים מֵאֲדַמַּת הַחֶצֶר
בְּשַׁעַת הַהִפְסָקָה.

"אין לך עשב ועשב מלמטה שאין ממונה עליו מלמעלה,
ושומר אותו... ואומר לו גדל"

(ספר הזוהר)

דע לך שכל עשב ועשב
יש לו מלאך טוב שאומר לו "גדל".

אבל דע,
יש שמלאך נרדם.
יש שרפות ביער,
יש עשב שוטה ואכזבת מלאך
בוצרת את הערוגה.

יש שנים שחונות העוברות בשדה כמו חרמש,
יש תנים משתופפים בתבואה הנדרסת.
יש שכאבי גדילה מצהיבים את הירק,
ועם הגבעול מתגבהת תהיה:
אולי מוטב היה
להשאר
פקעת.

אבל דע. יש מלאך. לכל הפחות היה.
מישהו ירד כמו טל כשהבקר
בקע מציוצי הקפנות,
לחש לך:
גדל.